

Panormi super tertio.

hunc requiritur: unde nō ppter dicunt quod absens debet clari sed regri: ut in cetera parte, et in ceteris qualiter, et sic iter quatuor, et cetero, et plebs de clericis non resi. Nec iura proprie dicunt quod finis priuationis debeat ferri contra absentem sed magis de absens suis beneficis spoliari. Alle, et ex parte, et cetero, et tunc s. de clericis non resi, et quod ibi non. Hosti, et sic si eum non est murum si in hoc non requiritur consensus capituli: venit, Inno, in cetero, ad aures, de tempore, oratione, non enim potest esse non notorius epo, et canonis si eorum canonicus est absens, cetero, et tristitia, plena, et ideo non dicitur super hoc iudicium fieri nec testes recipi nec causa in iudicio deduci, de sacerdotibus, qm. de iure, ad nostram, et ita non. Old, vbi, s. et quibus clare liquet quod non requiritur sua priuationis nec citatio: sed quedam regatio seu monitio que vt s. dicitur requirit quoniam non liquet quod fine causa abest. Nec ob, c. h. s. de clericis non resi, vbi, ppter non residentia fuit latra sua depositionis: quod illud non liquit in ecclesia parochiali, et quatenus loque return de tali, illud procedit in cardinali qui sub dispositione generali non comprehendit, ut ibi non, per docim. Non ob, si dicatur quod priuatio per non residentia inducit tamen per hunc, s. et colligit ex illis verbis autoritate huius decreti, et ergo iura antiqua sunt correcta: quod hoc non procedit: quia iura antiqua tamen disponunt super monitione fienda nec clare habebat de priuatione inducedit, ppter non residentia quod aperte hic disponit, et admonitio potest hodie procedere in casibus super iuriis tacitis, tamen tamē huic intellectu ad illa iura obstat, re videt prealleg. c. extre. de cle, non resi, vbi dicitur quod contra absentem etiam fraudulenter debet trahi citationis edictum publicari, et sic videt quod etiam vbi absentie causa est requiritur citatio. Solu, dico, vbi dicitur fraudulenter abesse: eo quod est absens a beneficio ubi deseruere tenet quo casu presumunt fraude ut ibi non, et plene per Inno, in c. h. de eo qui mit. in pos. non tamen ibi contabat vere de fraude, nam si sibi vere et aperte constaret de fraude ut quod se absentia utrum possit citari: nulla resquireretur etiam in aliis casibus: ut non. Inno, in c. ad petitione de accusa, et probat in c. qm. vt li, non contest. Et ex predictis talibus potest elici conclusio: quod ex non residentia possunt in beneficio curato per se principaliter existente etiam nullo bono ministerio interuenire legitima absentia causa quiesceat iuriis priuationis resultat: nec ppter hoc iuriu antiquiori inducit correctio quod est contra eadem glosa, et doc. Et ex hoc possunt plura inferri sed principaliter inferuntur duo corollaria. Primum corollarium est quod requisitio seu admotio a canonis requisita tantum preambula ad spoliationem. Ppter non residentia in ecclesiis curatis non est pars substantia ipsius priuationis: sed solus requiritur vbi causa absentie non est non, et est nouus intellectus ad illa iura. Secundum corollarium est quod Inno, ceterorum, canonistarum theoria interpenetrata negative et affirmative concepta distinguuntur: ut in primo non in secundo casu ad penam committendam exigatur monitio: minime sit veritate suffulta quominus constitutio liget offensum occultum, licet quo ad foro contentiosum non unquam loci sibi videatur queat. Et si queritur quod hic innuit in ter, quem posse habere duo beneficia ecclesiastica curata quoniam non est annexus reliquo: non quid de iure est possit quod habere duobus beneficiis curata et dignitates, de quibus decisionem ut in c. de multa, s. eo, et in extra, do. Jo. xxii, q. incipit execrabilis. Et ut videtur motio et motores, sicut opus, Jo. lxv, dicitur, et sanctorum, quod de iure est non potest quis habere duas ecclesiasticas vel prebendas, et in eodem episcopatu vel in diversis nisi in casibus exceptionis a iure qui notatur. xxi, q. i, in summa, Casus speciales enumerat in summa, vbi, s. qui sunt ser. Quintus est vbi ecclesie sunt tenues, x. q. i, vniuersitatis. Sed si vna dependet ab altera, de etate, et qualitate. Tertius sive intitulatus est aliam commendatam, xxi, q. i, qui plures, et ibi non, de electio, dudu, q. i, et cetero, deinceps, cetero, lib. vi. Quartus si episcopus dispensat, ut in prealle, c. sanctorum, Quidam est vbi paucitas hominum est extra civitatem, xxi, q. i, et id est intra, nam ex hac causa vni bono clericis possunt conferri oia beneficia civitatis: ut non. Hosti, in c. graue, s. eo, quod intelligi vbi, do. dilig. in cle, gratia, de rescri. nisi reperiatur extranei habiles qui ibi intitulatur. Sertus si vna annexata alteri: ut hic in isto, s. et in cetero, super co. eo, ti, li, vi. Hoc opus videt assentim. Ber. j. de cetero, lib. literas, s. s. et cetero, et quia intitulata, s. c. cu non ignores, s. c. preterea, et intelligit Jo. pluralitate beneficiorum cum titulo, in stipendiis autem habere potest. Inno, autem in c. dudu, cetero, de electio, et cetero, sicut dudu, s. e. tenet quod circa curata et dignitates potest quis habere plura beneficia in diversis dioecesis, et banc opus sequitur Jo. an. in c. gratia, de rescri. lib. vi, et hoc si non requirant residentia de statuto et consuetudine: et dicit Inno, q. o. esse peccatum talia plu-

ra tenere hostem, in c. s. de de, non resi, tenet quod quis potest habere plura beneficia quoniam alterum non sufficit alle, c. coquere te, s. co, ti. Spec. inti, de leg. s. nunc restat, versi, illud recitat opus, Inno, et Hosti, et stat in terminis narrationis nihil descendens. Vnde, hic, et in c. graue, s. e. et c. super in ordinata, j. eo, dicitur quod de rigore iuris non potest quis habere duo beneficia ecclesiastica dummodo alterum sufficiat: alias potest de etate, et qualitate, et cetero, qui sit necessarius diversis ecclesiis potest tamen eum recipere tanquam benemeritum et sibi assignare prebendum. de etate, et qualitate, qm. banc opus recitat et sequitur Hosti, in summa, de prebe, s. illud, ver. hoc, sed breuiter dico quod id est Hosti, in c. super inordinata, de preben, tenet quod sine dispensatione non potest quis in titulari in duobus collegiis ecclesiasticis: si de facto sit ibi non est verobrigus canonicus sed onerarius tamen ad instar tutoris onerarij: de quo habet de admitt. tut. l. si plures, et isto modo rex Francie est canonicus sancti Hylarj pictoris, et in pluribus alijs ecclesiis, hoc enim recitat. Vnde, de motu laud. in cle, gratia, de rescri. et recitat Inno, nihil occidens. Jo. an. et Archi, in prealle, c. gratia, sequitur Innot. Rof. in libellis suis titi, de preben, rub. quoniam alii possunt plures conferri prebende, idem tenet una cum prenominatis doct. quod hoc aperte probat consuetudo quam papa fecit et tolerat. Vnde, de cle, in cle, gratia, de rescri. idem sequitur et Hen. qui ista recitauit nec aliud decidunt. Unde sunt motus huius opus, que habet quod iure eorum possunt simul haberi plura beneficia non dignitates nec curata que non requirunt residentiam de consuetudine vel statuto. Inno inducunt ter, de procu. ex infinitatione, de rescri. et ame. de excep. cu ecclesiastice, de rescri. gratia, lib. vi, in summa, et in cle, gratia, eo, et plura alia iura de quibus reperitur quae in talibus habentur, et quia, c. de multa, s. eo, loquitur de curatis inhibendo ergo in simplicibus videt permissione, xxv, dist. qualis, de prelump, nonne cu materia sua, et hoc vbi non habens non inheret proprie cōcupiscentie: sed soli intendunt ad honorem dei et utilitatem ecclesiarum nec attendat boros, sed onus appetat et labore em administrationis: talis enim ut dicit Inno, plures habere potest sine dispensatione: dumtamen residentiam non requirant. vii, q. i, in scripturis, s. c. qui episcopatum, dummodo persona sit bona et industria et literata que melius sciret regere decem ecclesias quam alius vnde, nam tunc magis prouideretur ecclesie quam personae hic enim publica utilitas preferitur priuate. vii, q. i, scias, de postu, prela, c. q. nec potest de eius promotione dubitari: cui pro laboribus multis: pro moribus castis: pro actibus strenuis, celsioris loci premiis debetur. h. di. miramur, pro ista parte facili, quod est de actione, et obli. et l. vna, in prim. C. de rei vero, act. Hoc hodie specialiter inhibitu est religiosis de reli. do. c. s. eo, ti, c. lib. vi, de cle, c. constitutus, ergo aliquis videtur permisum. Item facit, c. literas, de concess. preben, vbi in una ecclesia inhibetur: ergo in pluribus permittit visum. Item facit, c. i, de consue. lib. vi, a contrario. Hoc faciunt iura que dicuntur in imperatione debere fieri mentione de primo: ut in c. postulati, et in c. cu adeo, de rescri. et in c. si motu proprio, s. eo, ti, lib. vi. Nec obstante istos quod obiecti possit de pluritate: ut puta quia una ecclesia mandaret vnu: alia aliud et impossibile est quoniam vnu possit duobus dominis contrarij patere. xxv, dist. c. q. h. hoc enim non ob, cu enim in secunda de recipitur tacite intelligit saluum ius prime que preferetur, de cōfir. vii, vel iniuti, c. h. de iure, et tua nos, de reli. do. c. q. nisi secunda multum ergetur: sine incommode persone vel parvo in commodo illud perficerit possit et pudere, et iure patro, nullus, vel si periculum esset in morte ipse me autoritate iuris possit mandatum est expiere, ss. ad fileia, si quis in gravi, s. si omnes, non enim est malitiae hominum indulgedum, ss. de rei ven. l. in fundo, de diuor. q. r. Ad. c. sanctorum, lxx, dicitur, respodet quod intelligit quod tantum debet in una ecclesia intitulari et nominari a principio: sed ex postfacto potest habere plura: que non erunt tituli: quia cu sit factus clericus vnu episcopi et intitulatus vnu ecclesie non poterit postea alligari alteri: et sic debet ad priorem ecclesie titulum ordinari. Nec ob, qd. dicit in c. sanctorum, vbi dicitur ad dispensationem episcopi quod quis non potest fieri prebendarius in diversis: quia illud procedit in illis qui beneficia appetunt non ppter deum vel utilitatem ecclesiarum: sed ppter fructus quos cum tali intentione nec de iure est: nec dispiciat teneat possunt: secundum siad de utilitate ecclesiarum: ut s. dictum est. Hosti, dicit quod iste rōnes sunt debiles et possit respondere remittens ad non, per cu in c. s. eo, c. literas, j. de cōfess. preben, et tener quod dixi quod in titulus non potest quis habere plures prebendas alleg. c. acutius, xxvi, dist. C. de paci, l. si mulier, ss. ad mun. l. municipis. Apparet ergo hodie grandis contentio antiquorum et modernorum